

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1001/2007**z dnia 29 sierpnia 2007 r.****zmieniające rozporządzenia (WE) nr 800/1999 i (WE) nr 2090/2002 w odniesieniu do kontroli w ramach refundacji wywozowych do produktów rolnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 oraz odpowiadające mu przepisy w innych rozporządzeniach w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 386/90 z dnia 12 lutego 1990 r. w sprawie monitorowania wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty⁽²⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych⁽³⁾ w szczególności wymaga przedłożenia dowodów w postaci dokumentów potwierdzających, że produkty, w odniesieniu do których wnioskowano o refundacje wywozowe, zostały rzeczywiście wywiezione w stanie niezmienionym do określonego kraju trzeciego, jeżeli w odniesieniu do tego kraju trzeciego ma zastosowanie refundacja wywozowa zróżnicowana. Procedury dotyczące przedkładania takich dowodów powinny być uproszczone, przy jednoczesnej ochronie interesów finansowych Wspólnoty. Komisja i państwa członkowskie powinny nadzorować stosowanie uproszczonych procedur i podejmować właściwe działania w przypadku nadużyć.
- (2) W praktyce kraje trzecie, dla których stawka refundacji wywozowej do danego produktu jest zróżnicowana poniżej średniej lub na poziomie zerowym, położone są blisko Wspólnoty, podczas gdy stawki refundacji ustala się zwykle na wyższym równym poziomie dla krajów bardziej oddalonych od Wspólnoty. W wielu przypadkach eksporterzy mają trudności z uzyskaniem dowodów przywozu do tych bardziej oddalonych krajów.
- (3) Kraje, dla których ustalono stawki refundacji na wyższych, równych poziomach, można traktować jako

„oddaloną strefę refundacji” w odniesieniu do danego produktu. Jednak ze strefy tej należy wyłączyć oddalone kraje, dla których zróżnicowana część refundacji jest niższa od średniej lub równa zero. Ze strefy tej należy również wyłączyć wszystkie kraje, w odniesieniu do których istnieje rzeczywiste ryzyko zakłóceń na rynku lub sektory we wszystkich krajach, w odniesieniu do których istnieje rzeczywiste ryzyko zakłóceń na rynku.

- (4) W przypadku dokonywania zgłoszenia wywozowego do kraju w oddalonej strefie refundacji, a samego wywozu dokonuje się w kontenerach drogą morską, połączenie komercyjnego zarządzania kontenerami, dokumentacji przewozowej i stosunkowo nieelastycznego środka transportu daje zasadniczo wysoki poziom gwarancji, że produkty zostały wywiezione do określonego kraju trzeciego. W tych okolicznościach dowodem, że produkty zostały przewiezione i rozładowane w kraju znajdującym się w oddalonej strefie refundacji, może być połączenie dokumentu przewozowego do portu kraju przeznaczenia lub portu obsługującego przyległe miejsce przeznaczenia z deklaracją rozładunku.
- (5) Jeżeli handlowy, skomputeryzowany system monitoringu i śledzenia kontenerów danego przewoźnika spełnia normy bezpieczeństwa ustanowione w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW⁽⁴⁾ i dostarcza jednakowych informacji jak informacje zawarte w dokumentach przewozowych, państwa członkowskie mogą zdecydować o wykorzystaniu tych informacji zamiast dokumentów w formie papierowej jako dowodów dokonania przewozu do kraju przeznaczenia.
- (6) Artykuł 17 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 ustanawia odstępstwa w wysokości 2 400 EUR i 12 000 EUR dla zróżnicowanej części refundacji w odniesieniu do bliskich i oddalonych miejsc przeznaczenia. Wydaje się być przydatne ustanowienie nowego odstępstwa w odniesieniu do kontenerowego transportu drogą morską do oddalonych stref refundacji w drodze wymogu przedstawienia dokumentu przewozowego i jednej z deklaracji rozładunku, o których mowa w art. 16 ust. 2 lit. a), b) lub c). Takie odstępstwo może być przyznane tylko, jeżeli są podane informacje na temat rozładunku w porcie położonym w oddalonej strefie refundacji. Aby zapewnić wiarygodność dowodów przedkładanych w ramach takich odstępstw, odstępstw tych należy udzielać w formie zezwoleń, które można cofnąć.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.1990, str. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 163/94 (Dz.U. L 24 z 29.1.1994, str. 2).

⁽³⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, str. 90.

- (7) Aby ograniczyć ryzyko podmiiany produktów, wszystkie środki transportu lub opakowania powinny być zabezpieczone poza wyjątkowymi przypadkami, kiedy produkty można zidentyfikować w inny sposób zgodnie z art. 340a i art. 357 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾. Wymóg ten ustanowiono w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2090/2002 z dnia 26 listopada 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 386/90 w sprawie kontroli bezpośrednich przy wywozie produktów rolnych kwalifikujących się do refundacji⁽²⁾. Ponieważ wymóg ten stanowi część formalności dotyczących zgłoszenia wywozowego i ma charakter ogólny, należy go skreślić z rozporządzenia (WE) nr 2090/2002 i taki sam przepis wprowadzić w rozporządzeniu (WE) nr 800/1999.
- (8) Urząd celny wyjścia potrzebuje informacji zawartej w egzemplarzu kontrolnym T5, czy przedstawione mu produkty kwalifikują się do kontroli podmiiany wymaganej zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 2090/2002. Ponieważ egzemplarz kontrolny T5 może być wykorzystywany w odniesieniu do produktów niekwalifikujących się do kontroli podmiiany, w polu 107 egzemplarza kontrolnego T5 powinna być zawarta odpowiednia informacja w przypadku wywozu produktów uprawnionych do refundacji.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 800/1999 oraz (WE) nr 2090/2002.
- (10) Przepisy niniejszego rozporządzenia związane z dowodami dotarcia produktów do miejsca przeznaczenia powinny mieć zastosowanie do wniosków o refundację złożonych od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Ponieważ niniejsze rozporządzenie ma na celu uproszczenie zarządzania systemem tak dla podmiotów, jak i dla państw członkowskich, na wniosek eksportera powinno być również możliwe zastosowanie ich w odniesieniu do wniosków o refundację złożonych przed wymienioną datą, pod warunkiem że nie upłynął ostateczny termin przedstawiania dowodu.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami odnośnych komitetów zarządzających,

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 322 z 27.11.2002, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1847/2006 (Dz.U. L 355 z 15.12.2006, str. 21).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 800/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

„p) »oddalona strefa refundacji« oznacza wszystkie miejsca przeznaczenia, w odniesieniu do których ma zastosowanie ta sama zróżnicowana niezerowa część refundacji dla określonego produktu, z wyjątkiem wyłączonych miejsc przeznaczenia dla tego produktu, ustanowionych w załączniku XI;

q) »kraj przyległy« oznacza kraj trzeciego, który nie posiada własnego portu morskiego i który jest obsługiwany przez port morski innego kraju trzeciego.”;

2) w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. Towary, w odniesieniu do których wnioskuje się o refundację wywozowe, są zabezpieczowane przez urząd celny wywozu lub pod jego kontrolą. Artykuł 340a i art. 357 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 mają zastosowanie *mutatis mutandis*.”;

3) w art. 8 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku ubiegania się o refundację, w polu 107 egzemplarza kontrolnego T5 umieszcza się jeden z zapisów wymienionych w załączniku XII.”;

4) artykuł 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W terminie 12 miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia wywozowego produkty są:

a) przywożone w niezmienionym stanie do kraju trzeciego lub jednego z krajów trzecich, do których stosuje się refundację; lub

b) rozładowane w niezmienionym stanie w oddalonej strefie refundacji, do której stosuje się refundację na mocy warunków ustanowionych w art. 17 ust. 1 lit b) i ust. 2.

Jednakże termin ten można przedłużyć zgodnie z art. 49.”;

5) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dowód dokonania przywózowych formalności celnych jest przedstawiany zgodnie z wyborem eksportera w postaci jednego z następujących dokumentów:

a) dokumentu celnego, jego kopii lub fotokopii, lub wydruku odpowiednich informacji zarejestrowanych elektronicznie przez właściwe władze celne; zgodność takiej kopii, fotokopii lub wydruku z oryginałem zostaje poświadczona przez:

i) organ, który zatwierdził oryginał dokumentu lub elektronicznie zarejestrował odpowiednie informacje;

ii) właściwe służby danego kraju trzeciego;

iii) właściwe służby państwa członkowskiego w danym kraju trzecim;

iv) organ zobowiązany do wypłaty refundacji;

b) świadectwa rozładunku i przywozu sporządzone przez zatwierdzoną spółkę wyspecjalizowaną w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru (zwaną dalej spółką nadzoru) zgodnie z zasadami przewidzianymi w załączniku VI rozdział III, przy wykorzystaniu wzoru określonego w załączniku VII. W danym świadectwie muszą być umieszczone data i numer przywózowego dokumentu celnego.

Na wniosek eksportera agencja płatnicza może uchylić wymóg poświadczenia dokumentów, o którym mowa w ust. 1 lit. a), jeżeli jest w stanie sprawdzić, że dokonano przywózowych formalności celnych poprzez dostęp do informacji zarejestrowanych elektronicznie, przechowywanych przez właściwe organy kraju trzeciego lub w ich imieniu.”;

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Eksporterzy są zobowiązani do przedstawienia w każdym przypadku kopii lub fotokopii dokumentów przewozowych związanych z przewozem produktów, w odniesieniu do których dokonano zgłoszenia wywozowego.

Na wniosek eksportera, w przypadku kontenerowego transportu drogą morską, państwo członkowskie może zaakceptować informacje jednakowe jak informacje zawarte w dokumentach przewozowych, jeżeli zostały

one wygenerowane przez system informacyjny zarządzany przez stronę trzecią odpowiedzialną za przewóz kontenerów do miejsca przeznaczenia, pod warunkiem że wymieniona strona trzecia specjalizuje się w takiej działalności, a bezpieczeństwo systemu informacyjnego jest zatwierdzone przez państwo członkowskie jako spełniające kryteria ustanowione w mającej zastosowanie do danego okresu wersji jednej z międzynarodowo zatwierdzonych norm ustanowionych w pkt 3 lit. B) załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 885/2006 (*).

(*) Dz.U. L 171 z 23.6.2006, str. 90.”;

6) artykuł 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

1. Państwa członkowskie mogą zwolnić eksporterów z obowiązku przedstawienia dowodu wymaganego na mocy art. 16 innego niż dokument przewozowy lub jego elektroniczny odpowiednik, o którym mowa w art. 16 ust. 3 w przypadku zgłoszenia wywozowego uprawniającego do refundacji, w przypadku gdy:

a) zróżnicowana część refundacji nie przekracza:

i) 2 400 EUR, w przypadku gdy kraj trzeci lub terytorium miejsca przeznaczenia są wymienione w załączniku IV;

ii) 12 000 EUR, w przypadku gdy kraj trzeci lub terytorium miejsca przeznaczenia nie są wymienione w załączniku IV; lub

b) port miejsca przeznaczenia jest położony w oddalonej strefie refundacji w odniesieniu do danego produktu.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 lit. b), stosuje się wyłącznie w przypadku spełnienia następujących warunków:

a) produkty są przewożone w kontenerach, a przewóz kontenerów do portu rozładunku odbywa się drogą morską;

b) dokument przewozowy wymienia jako miejsce przeznaczenia kraj wymieniony w zgłoszeniu wywozowym lub port zazwyczaj wykorzystywany do rozładunku produktów przeznaczonych dla kraju przyległego, który jest krajem przeznaczenia wymienionym w zgłoszeniu wywozowym;

c) dowód rozładunku jest przedstawiony zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. a), b) lub c).

Na wniosek eksportera, w przypadku kontenerowego transportu drogą morską, państwo członkowskie może zaakceptować dowód rozładunku, o którym mowa w lit. c) akapit pierwszy, w postaci informacji odpowiadających informacjom zawartym w dokumencie rozładunku, jeżeli zostały one wygenerowane przez system informacyjny zarządzany przez stronę trzecią odpowiedzialną za przewóz kontenerów do miejsca przeznaczenia i ich rozładunek tam, pod warunkiem że wymieniona strona trzecia specjalizuje się w takiej działalności, a bezpieczeństwo systemu informacyjnego jest zatwierdzone przez państwo członkowskie jako spełniające kryteria ustanowione w mającej zastosowanie do danego okresu wersji jednej z międzynarodowo zatwierdzonych norm ustanowionych w pkt 3 lit. B) załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 885/2006.

Dowód rozładunku może być przedstawiony zgodnie z lit. c) akapit pierwszy lub zgodnie z akapitem drugim, przy czym eksporter nie ma obowiązku udowodnienia, że przedsięwziął odpowiednie kroki w celu uzyskania dokumentu, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) lub b).

3. Kwalifikowalność do zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 lit. a), jest automatyczna, z wyjątkiem zastosowania ust. 4.

Kwalifikowalność do zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 lit. b), przyznaje się na okres trzech lat w drodze pisemnego zezwolenia wydanego przed dokonaniem wywozu na wniosek eksportera. Eksporterzy korzystający z tych zezwoleń powołują się na numer takiego zezwolenia we wniosku o płatność.

4. Jeżeli państwo członkowskie uważa, że produkty, w odniesieniu do których eksporter ubiega się o zwolnienie w ramach niniejszego artykułu, zostały wywiezione do kraju innego niż kraj wymieniony w zgłoszeniu wywozowym, lub do kraju poza właściwą oddaloną strefą refundacji, dla której ustalono refundację, lub że eksporter dokonał sztucznego podziału działań wywozowych w celu skorzystania ze zwolnienia, państwo członkowskie natychmiast cofa danemu eksporterowi kwalifikowalność do jakiegokolwiek zwolnienia w ramach niniejszego artykułu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 sierpnia 2007 r.

Dany eksporter nie może kwalifikować się do żadnych innych zwolnień w ramach niniejszego artykułu przez kolejne dwa lata od daty cofnięcia.

W przypadku cofnięcia kwalifikowalności przestaje obowiązywać uprawnienie do refundacji wywozowej w odniesieniu do danych produktów, a refundację należy zwrócić, chyba że eksporter może dostarczyć dowód wymagany na mocy art. 16 w odniesieniu do tych produktów.

Ponadto przestaje obowiązywać uprawnienie do refundacji wywozowej w odniesieniu do produktów objętych zgłoszeniem wywozowym dokonany po dacie czynu, który doprowadził do cofnięcia kwalifikowalności, a refundację należy zwrócić, chyba że eksporter może dostarczyć dowód wymagany na mocy art. 16 w odniesieniu do tych produktów.”;

7) w załączniku IV, tytuł otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz krajów trzecich i terytoriów, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a) ppkt i) i ii)”;

8) tekst załącznika do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załączniki XI i XII.

Artykuł 2

Skreśla się art. 7 rozporządzenia (WE) nr 2090/2002.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Na wniosek eksportera art. 1 ust. 1, 4, 5 i 6 mogą mieć zastosowanie w odniesieniu do wniosków o refundację złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że nie upłynął termin ustanowiony w ust. 2 lub, w odpowiednim przypadku, ust. 4 art. 49 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK XI

Produkty i miejsca przeznaczenia wyłączone z oddalonej strefy refundacji

SEKTOR PRODUKTU – WYŁĄCZONE MIEJSCA PRZEZNACZENIA

Cukier (*)

Cukier lub produkty cukrowe objęte kodami CN 1701 11 90, 1701 12 90, 1701 91 00, 1701 99 10, 1701 99 90, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 60 95, 1702 90 30, 1702 90 60, 1702 90 71, 1702 90 99, 2106 90 30, 2106 90 59 – Maroko, Algieria, Turcja, Syria, Liban.

Zboża (*)

CN 1001 – Federacja Rosyjska, Mołdowa, Ukraina, Chorwacja, Bośnia i Hercegowina, Albania, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Turcja, Syria, Liban, Izrael, Egipt, Libia, Tunezja, Algieria, Maroko, Ceuta, Melilla.

CN 1003 – wszystkie miejsca przeznaczenia.

CN 1004 – Islandia, Federacja Rosyjska.

Ryż (*)

CN 1006 – wszystkie miejsca przeznaczenia.

Mleko i przetwory mleczne (*)

Wszystkie produkty – Maroko, Algieria.

Mleko i przetwory mleczne objęte kodami CN 0401 30; 0402 21; 0402 29; 0402 91; 0402 99; 0403 90; 0404 90; 0405 10; 0405 20; 0405 90 – Kanada, Meksyk, Turcja, Syria, Liban,

0406 – Syria, Liban, Meksyk.

Wołowina i cielęcina

Wszystkie produkty – wszystkie miejsca przeznaczenia,

Wino

Wszystkie produkty – strefy 3 i 4 w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 883/2001, Maroko, Algieria.

Drób

Mięso drobiowe – wszystkie miejsca przeznaczenia,

Pisklęta jednodniowe objęte kodem CN 0105 11 – Stany Zjednoczone Ameryki, Kanada, Meksyk.

Jaja (*)

Jaja w skorupkach o kodzie ERN 0407 0030 9000 – Japonia, Rosja, Chiny, Tajwan.

Jaja wylęgowe o kodzie ERN 0407 00 11 9000; 0407 00 19 9000 – Stany Zjednoczone Ameryki, Kanada, Meksyk.

(*) Inne niż w postaci towarów niewymienionych w załączniku I zawierających mniej niż 90 % masy danego produktu.

ZAŁĄCZNIK XII

Zapisy, o których mowa w art. 8

- w języku bułgarskim: Регламент (EO) № 800/1999
  - w języku hiszpańskim: Reglamento (CE) n° 800/1999
  - w języku czeskim: Nařízení (ES) č. 800/1999
  - w języku duńskim: Forordning (EF) nr. 800/1999
  - w języku niemieckim: Verordnung (EG) Nr. 800/1999
  - w języku estońskim: Määrus (EÜ) nr 800/1999
  - w języku greckim: Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 800/1999
  - w języku angielskim: Regulation (EC) No 800/1999
  - w języku francuskim: Règlement (CE) n° 800/1999
  - w języku włoskim: Regolamento (CE) n. 800/1999
  - w języku łotewskim: Regula (EK) Nr. 800/1999
  - w języku litewskim: Reglamentas (EB) Nr. 800/1999
  - w języku węgierskim: 800/1999/EK rendelet
  - w języku maltańskim: Regolament (KE) Nru 800/1999
  - w języku niderlandzkim: Verordening (EG) nr. 800/1999
  - w języku polskim: Rozporządzenie (WE) nr 800/1999
  - w języku portugalskim: Regulamento (CE) n.º 800/1999
  - w języku rumuńskim: Regulamentul (CE) nr. 800/1999
  - w języku słowackim: Nariadenie (ES) č. 800/1999
  - w języku słoweńskim: Uredba (ES) št. 800/1999
  - w języku fińskim: Asetus (EY) N:o 800/1999
  - w języku szwedzkim: Förordning (EG) nr 800/1999”
-